

[Arne Bjerregaard.]

venstre har fået gennemført et frit boligmarked. Man har indgået et forlig, et fornuftigt forlig osv.

Altså må jeg notere over for hr. Brixtofte, at i et forlig er det ikke muligt at opnå alt, og venstre har så sandelig heller ikke opnået alt, og det forventer jeg heller ikke de nogen sinde får og håber heller ikke at de får.

Må jeg igen sige, at jeg må notere mig, at venstres formand sagde til mig eller skrev til mig, at det vil være ganske umuligt på noget område med dette tings sammensætning at få tilgodeset sine synspunkter 100 pct. Det er det, vi noterer her. Det er det, som er realiteten. Vi har været med til at gennemføre én, mener vi, afbalanceret pakke, altså med flere forslag, som har en vis balance, og så kan man sige, at på andre områder har det nok været muligt med enkelte forslag, som jeg igen må notere at venstre har været med til. Når det er et enkeltstående forslag, havde man haft mulighed for at udnytte et flertal. Her var der ikke mulighed for at udnytte et flertal, fordi det indgår i en samlet pakke.

Så må jeg til slut sige til hr. Stetter, at det irriterer ikke mig, om hr. Stetter får æren for dette, når bare vi har fået den store del, havde jeg nær sagt, af indseendet med, hvorledes disse forslag blev udarbejdet, hvorefter hr. Stetter så bagefter kunne tilslutte sig.

Steen Folke (VS):

Jeg skal ikke gå ind i nogen større diskussion med ministeren for skatter og afgifter om begreber som profit, det vil sikkert ikke tjene noget formål. Det er jo trekvart århundrede siden i hvert fald, at socialdemokratiet har forladt den marxistiske samfundsopfattelse og den marxistiske samfundsteori.

Jeg vil derimod gøre et par bemærkninger om andre ting. Ministeren for skatter og afgifter var inde på et andet begreb, som unægtelig er mindre veldefineret, nemlig begrebet skattefiduser. Jeg skal ikke nøjes med at henvise til, at landets førende skatteekspert, hr. Glistrup, er enig med mig i anvendelsen af dette begreb i den her sammenhæng. Selv om det ikke var tilfældet, kunne jeg godt finde på at insistere på det. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at når jeg

snakker om skattefiduser, så er det ikke nødvendigvis noget ulovligt, ja, jeg vil sige, der er ikke engang i den normale anvendelse af det noget ulovligt, men tværtimod noget lovligt. Det er jo sådan, at det hører med til det kapitalistiske system, den måde, det indrettes på, at man giver alle disse fiduser til virksomheder, kapitalejere og enkeltpersoner osv., giver disse muligheder for at afskrive og fradrage en række udgifter på forskellig vis. Det er det, jeg omtaler som skattefiduser. Jeg er klar over, at det er en væsentlig betændel af det system, man administrerer, men det bortforklarer ikke, at der er tale om skattefiduser, som begunstiger kapitalejerne og de besiddende i samfundet på forskellig vis.

Til sidst vil jeg lige sige noget om spørgsmålet om den større erhvervsaktivitet, som ministeren for skatter og afgifter var inde på. Det socialdemokratiske regeringsforslag, sagde han, medfører et provenutab for staten, som vil resultere i større erhvervsaktivitet og dermed større beskæftigelse. Det var nogenlunde sådan, ordene faldt. Jeg benægter ikke, at det socialdemokratiske forslag vil medføre en større erhvervsaktivitet, vel at mærke forstået på den måde, at man vil investere i nye og større maskiner, hjulene vil snurre hurtigere og hurtigere. Det kan man jo godt sige er større erhvervsaktivitet, men det, jeg benægter, er, at der er nogen sammenhæng mellem denne form for aktivitet og så beskæftigelsen, for større aktivitet forstået på den måde, at hjulene kommer til at snurre hurtigere, kan udmærket forenes med mindre beskæftigelse. Jeg tror ikke, at ministeren for skatter og afgifter er så naiv, som han foregiver, når han lader, som om der skulle være en automatisk entydig sammenhæng mellem denne aktivitet, bl. a. som følge af disse øgede muligheder for afskrivning og investering i maskiner, og så beskæftigelsen.

Hjortnæs (S):

Til hr. Stetter vil jeg gerne sige, at jeg hæftede mig meget ved det, hr. Stetter sagde, og jeg har såmænd ikke nødigt at vente på fortrykket, for de ord, der faldt, var disse: at der kom gang i forhandlingerne, skyldes alene et konservativt initiativ. Jeg er altså nødt til at gentage, hvad jeg også sagde før, at proceduren omkring behandlin-